

PROFESORUL NOSTRU

ILIE BĂDESCU*

Sunt oameni pe care-i întâlnești și îi ții minte, te bucuri să-i privești în tabloul viu și definitiv al memoriei tale. Dar mai ales, te privesc ei din rama timpului, te îndrumă în cumpătul clipei trecătoare din veacul lor nepieritor. Asemenea oameni au fost punți în viața ta la ceas de cumpănă și zare de lumină, când pâcla sorții se întetea în drumul vieții tale. Așa se așează în mintea și mai ales în emoția mea profesorul nostru Ioan Drăgan. A împlinit 92 de ani și este azi ca ieri și ca-n toată vremea același om tânăr, puternic în fragilitatea zilei, cu forța aceluiași crez și a aceluiași îndemn la dragoste de țară și de adevăr, cu aceeași credință în puterea vocației și a marilor caractere în tot locul și-n orice lucrare. Îl știu urcând din misterioasa și minunata Transilvanie, de unde curge nesecat unul dintre cele trei izvoare ale românității. Îl știu același aici, la Paris ori în alte metropole pe unde l-a purtat povara misiunilor și forța încrederii în destinul României și în rolul științei pe care a slujit-o cu o impresionantă dedicație. În 2007 edita o lucrare monumentală, „Comunicarea. Paradigme și teorii”, de 1388 de pagini, o adevărată enciclopedie a unuia dintre domeniile vechi și noi totodată, pe cât de veche și de nouă este relația omului cu Dumnezeu. În 1996, când cei mulți se precipitau spre scaune și mărimi, amăgiți de aburii unei dimineți înșelătoare, în vreme ce alții coborau în zone de umbră ferindu-se de valul ceva mai domolit al acelui revoluționarism stupid și fals, profesorul Ioan Drăgan a redescoperit acel filon mucenicesc al ardeleanului de peste veac și a ales să redacteze, cu liniște de schimnic, prima formă a acestei adevărate geografii mondiale a teoriilor despre comunicare. Lucrarea de atunci, editată în 1996, o anunța pe cea din 2007. Trăsăturile acestea ale omului și profesorului exemplar sunt adevărate de maniera în care și-a scris această operă de profil monumental, într-un limbaj accesibil oricui, deși problemele sunt de o încordată specialitate, adoptând un mod de adresare care se întâlnește doar în marile amfiteatre ale universităților, cum remarcă una dintre ucenicele sale, ea însăși sociolog de excepție. Nimeni n-a mai scris atât de amplu și de comprehensiv ca profesorul Ioan Drăgan, nu despre un

---

* Ph.D, m.c.AR, Institute of Sociology, Romanian Academy, e-mail: iliebadescu@gmail.com.

domeniu, ci despre un tip de lume pe care se reazemă toate alcătuirile rânduieilor omenești și anume, lumea comunicării. Totul este comunicare. „La început era Cuvântul” ne spune Apostolul lui Iisus Domnul și Mântuitorul omului. „Și cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul” (Ioan: 1.1). Aici este izvorul și rădăcina seducției unei mari vocații care străbate viața profesorului nostru ca un fior divin care nu l-a părăsit niciodată, nici ieri, nici azi, nici mâine, căci cartea sa este vie. Este, o spunem din nou, împreună cu ucenica sa, „o încercare enciclopedică de a cuprinde ceea ce este prin natură de necuprins – universul fără margini, în adâncime, în diversitate, în extensie, al comunicării”. În cele 12 părți ale sale, această adevărată enciclopedie cuprinde cam tot ceea ce face parte din tabloul „lumii care comunică”, în care pulsează cu viul ei comunicarea, în toate formele și la toate nivelurile sale, cu toate mijloacele sale, de la cel dăruit de Dumnezeu, cuvântul însuși, la cele create de Dumnezeu pentru om ori împreună cu omul și până la cele create de om și îngăduite de Dumnezeu prin darurile minții creatoare și ale libertății. Această veritabilă enciclopedie face parte din categoria acelor zidiri pe care le cunoaștem din lucrarea memoratoare a voievozilor care alegeau să însemneze triumful faptei apărătoare și jertfelnice prin așezarea unor locuri de închinare și memorare, de la mănăstiri, la ciopliturile în piatră ale crucilor de jurământ, de pomenire sau de hotar, ori la minunatele troițe, adevărate biserici în miniatură, cum au fost ele denumite. Omul Ioan Drăgan a fost și a rămas profesorul nostru și nu-i putem oferi alta în dar de nemăsurată recunoștință decât dragostea noastră în care punem multă, nețârmurită prețuire, și o lacrimă de dor, mai puternică decât orice putere și mai dăinuitoare decât orice durată. Să ne trăiți întru mulți ani, multă sănătate și putere, Domnule Profesor Ioan Drăgan!